

Seçilmiş Beyitler ve Mısralar (2024 Güz)

Her kimin kim hemdemi gül yüzli bir cânân olur
Hânesi cennet gibi dâ'im bahârîstân olur

Cihân efsânedir aldanma Bâkî

Dehr içinde hangi gün gördük ki akşam olmaya

Hatırından çıkmasın dünyaya üryân geldiğin

Nice beyler uyutmuştur cihân

Mütekebbirlere kibr etme tasadduk sayılır
Zâlîme zulm ü ezâ kılma ibâdet gibidir

Ey hâce tutuldu nefesin kabre de girdin
Bu âleme sığmam derdin şimdi ne dersin

Saltanat tâcın giyen âlemde mağrûr olmasın

Akla mağrûr olma Eflâtûn-ı vakt olsan da

Cihâna sığmamışken bir mezâra sığdı İskender

Mütevazı olanı rahmet-i Rahmân büyütür

Pâdişâh olsan da derler er kişi niyetine

Söyleyenler kendin bilmez bilenler söyleyemez

Bilen söyler acebdir hâl-i âlem bilmeyen söyler

Dün mektebe vardı bugün üstâd olayım der

Sen mahkeme-i rûz-ı cezâdan mı gelirsin

İlm bir lücce-i bî-sâhildür
Anda âlim geçinen câhildir

Behište girmeye yoktur kimsenin elinde kâğıt

Libâs-ı nev-be-nevle ey olan ârâyîşe mâ'il
Kemâliden haber vir kimse senden ihtişâm almaz

Elin kâşânesinden kûşe-i vîrânımız yeğdir

Külâhın sat yine lâkin yokuncul olma nâ-merde

Ne derviş ü ne zâhiden ne mîr ü şâhdan iste
Yürü yokdan seni var eyleyen Allah'dan iste

Dest-i a'dâdan soğuk su içme kandırmaz seni
Korkma düşmenden ki âteş olsa yandırmaz seni

Kim ki benden nef' bulmaz istemem nef'in anın
Ol ki yok nef'im ana nef'i bana olmaz helâl

Himmet-i merdân ile âsân olur her müşkil iş

Kerem etmeyen beyin fakirden nedir farkı

Kerem bir lafz-ı bî-manâ gibi dillerde kalmıştır

Eline zer alup varsan efendi gel buyur derler
Eğer destin tehî varsan efendiyi uyur derler

Çok görmüşüz zevâlini gaddâr olanların

Mâni'-i rızık olanın rızkını Allah keser

Halkı bî-râhat eden kimse de râhat bulmaz

Ne kendi eyledi râhat ne halka verdi huzûr
Yıkıldı gitdi cihândan dayansın ehl-i kubur

Gözlerim ebnâ-yı âdemden o rütbe yıldırı kim
İstemem ben fâtihâ tek çalmasımlar taşımlı

İnsânoğlu hîle-bâzdır kimse bilmez fendini
Her kime iyilik edersen sakla andan kendini

Kimseyi dil-teng-i âzâr etme sultânlık budur
Kalb-i mûru taht-gâh eyle Süleymânlık budur

İncitme sen ahbâbını incinmeye senden
Bu âlem-i fânîde zarâfet budur işte

Ümmet olur mu diyen kim Mustafa'yı sevmezsin

Sen Mustafâ'ya şol kadar oldu mahabbetüm
Cânım sever kimin ki ola adı Mustafâ

Cihânı yok iken var eyleyen Allah'ımız vardır

Baş eğmeyiz edânîye dünyâ-yı dün için
Allah'adır tevekkülümüz itimadımız

Sebeb-i rahmetimizdir sebeb-i rahmetimiz

Saçı ağarur âdemin karlu tağa döner başı
Ömri bahârını anın âhir iden şitâ gelür

Kemâl-i cehl ile da'vâ-yı irfân eylemek olmaz

Bâğ-ı dehrin hem hazânın hem bahârın görmüşüz
Biz neşâtin da gamın da rûzgârın görmüşüz

İremez kimse ol serv ayağına
Hazân bergi gibi sararmayınca

Azîz olmazdı Yûsuf çekmese dâmen Züleyhâ'dan

Da'vî-i Mansûr ederdi her kişi dâr olmasa

Hazır ol cenge ister isen sulh u salâh

Öyle za'îf kıl tenümi firkatünde kim
Vaslına mümkün ola yetürmek sabâ meni

Reh-ber tasavvur eylediğin reh-zen olmasın

Ölmeyiz biz haşre dek durur bizim dîvânımız

Söz güherdir ne bilir kadrini nâdân güherin

Sana gönderdim şitâ faslında güller armağan

Söylediği sözü bilmezlere sağırlanırız

Îmân getir ki dînine sığmaz yalan senin

Neylesin güzlârî âşık olmayınca gül-izâr

Stambul ol şeh-i Yûsuf-likâsuz
Hemân üsti açık zindâna benzer

Bağa sensiz bakamam çeşmime âteş görünür
İstemem sensiz olan sohbet-i yârânı bile

Bana dûzahdan ey meh dem urur güzârlar sensiz

Gül bana gerekmez bana sen gül de yetersin

Gedâ-yı kûyun olmak Mısır'a sultan olmadan yeğdir

Bende Mecnûn'dan füzûn âşıklık istidâdı var
Âşık-ı sâdik benem Mecnûn'un ancak adı var

Kanı ol gül gülerek geldiği demler şimdi
Ağlarım hâtıra geldikçe gülüştüklerimiz

Güllü dîbâ giydin ammâ ki korkarım âzar ider
Nâzenînim sâye-i hâr-ı gül-i dîbâ seni

Gülüm şöyle gülüm böyle dimekdür yâre mu'tâdım
Seni ey gül sever cânım ki cânâne hitâbımsun

Aşk derdiyle hoşem el çek ilacımdan tabîb

Gerçi cânândan dil-i şeydâ için kâm isterem
Sorsa cânân bilmezem kâm-ı dil-i şeydâ nedür

Bir demir dağı delüp boynına almak gibidür
Her kişi âşık olurdu eger âsân olsa

Kaygı kayıklarında unutma Necâtî'yi

Açılma ey yüzü gül şahs-ı nâdâna kitâb-âsâ

Çok olur yâr velî yâr-ı vefâ-dâr olmaz

Her yüze gülen güle gel bülbül olma vazgel

Ki bitmez bu çemende hârsız gül dâğsız lâle

Sen gelmeyince hâtıra bilsen neler gelir

Varak-ı mihr ü vefâyı kim okur kim dinler

Ben sabredeyim derd ü gam-ı hecrine ammâ
Sen de güzelim ettiğin ikrârı unutma

Şermdir gâze-i nûr-ı îmân
Bî-hayâlık iki âlemde yaman

Kul hata kılrsa nola afv-ı şehenşâh kanı

Ben itdüm anı kim bana yaraşur
Sen eyle anı kim sana yaraşur

Cihânda âdem olan bî-gam olmaz
Anınçün bî-gam olan âdem olmaz

Ne benden rûkû ne senden kıyâm
Selâmun aleyküm aleyküm selâm

Düşmez leb-i şîrînine yârin suhan-ı telh
Helvacı dükkânında piyâzın yeri yoktur

Ben gedâ bir kimsenin yatur itini kaldırmadım

Saltanat dedikleri ancak cihân kavgasıdır

Ahbâbını âgûşa çek a'dâya metîn ol

Câh ile gelmez fazîlet câhile

Yık hayrın köprüsünü geçmesin şer

Ne bilir kadrini erbâb-ı kemâlin cehele

Bana bir tenhâca yer olsa firâvân ağlasam

Yâr ile ağyârı gördüm oturur iken dedim
Ey melek-sûret nedir yanında şeytânın mı var

Sakin mey desem ey zâhid mey-i engûru fehm etme

Âyînesi iştir kişinin lâfa bakılmaz

Yâr-ı kadîmin etmez imiş dostân fedâ

Sen kim gelesin meclise bir yer mi bulunmaz
Baş üzre yerin var
Gül goncesinin gûşe-i destâr senindür
Gel ey gül-i ra'nâ

Çün rûz-ı ezelf kismet olmuş bize devlet
Takdîre rızâ virmeysesün buna sebep ne

Haccü'l-Harameynem diyüben da'vi kılursın
Bu saltanat-ı dünyeye pes bunca taleb ne

Sen bister-i gülde yatasın gül gibi her dem
Ben taş gibi toprak döşenem bâri sebep ne

Bu meşgale-i dünya ola 'adle mukârin
Haccü'l-harameyn anı taleb kılrsa 'aceb ne

Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihânda bir nefes sıhhat gibi

Ne yanar kimse bana âteş-i dilden özge
Ne açar kimse kapım båd-ı sabâdan gayrı

Âvâzeyi bu âleme Dâvûd gibi sal
Bâkî kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş

Kadrini seng-i musallâda bilüp ey Bâkî
Durup el bağlayalar karşına yârân saf saf

Cihân-ârâ cihân içindedir arayı bilmezler
O mâhîler ki deryâ içredir deryâyı bilmezler

Geldimse nola ben şuarâ bezmine âhir
Âdet budur âhirde gelir bezme ekâbir

Bize mülhid diyenin kendüde îmân olsa
Dahl eden dînimize bârî Müselmân olsa